

мислення, які сприятимуть покращенню їх професійних компетенцій в умовах розвитку економіки знань.

Список використаних джерел

1. Блискавка О., Зеленцова А. Фінансова грамотність населення та розвиток національної економіки. URL : <http://www.nifi-abik.ru/nifi/info/pres002.pdf>
2. Кізіма Т. О. Фінансова грамотність населення: зарубіжний досвід і вітчизняні реалії. *Вісник ТНЕУ*. 2012. № 2. С. 64-71.
3. Парубець О. М. Напрями підвищення фінансової грамотності населення України в умовах невизначеності і ризику. *The XII th International scientific and practical conference «Advancing in research and education»* December 07 - 10, 2020 La Rochelle, France. P. 109-111.
4. Смовженко Т., Кузнецова А. Впровадження фінансової грамотності в Україні: сучасний стан і перспективи. *Вісник Національного банку України*. 2013. № 9. С. 8-16.
5. Соркін І. В. Методологічні засади розроблення стратегічних документів щодо фінансової грамотності. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2013. Вип. 2. С. 301-309.
6. Незалежна Асоціація банків України. URL: <https://nabu.ua/>
7. Все про гроші. URL: <http://vseprogroshi.com.ua/ocinit-finansovugramotnist-ukrayinciv.html>
8. Онопрієнко А. В., Корицька А. Є. Підвищення фінансової грамотності населення як запорука фінансового зростання держави. *Universum View 9. Economics and management : матеріали міжнар. наук. практ. конф.* (Чернігів, 8 груд. 2018 р.). Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД». 2018. С. 107-109.

Куриця А.В., здобувачка вищої освіти гр. ФКт-191
Науковий керівник – **Кальченко О.М.**, к.е.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка»

СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Інвестиційна безпека – складова частина та найважливіший елемент економічної безпеки країни. На сьогодні, у зв'язку з політичною нестабільністю, нестабільністю фінансово-економічної системи та низькою інвестиційною активністю, економіка України перебуває в складній ситуації. В таких умовах, питання інвестиційної безпеки, яка є складовою частиною економічної безпеки, стає найбільш актуальним. Прогресивний розвиток вітчизняної економіки, забезпечення її сталого та динамічного зростання безпосередньо залежить від наявності достатніх інвестиційних вкладень в економіку України. Найактуальнішими для України залишаються проблеми обсягів ресурсів та структури інвестиційної діяльності. Саме завдяки їхньому успішному вирішенню можна не тільки досягти економічного успіху, а й закласти основу для формування позитивних довгострокових тенденцій розвитку національної економіки.

Забезпечення економічної безпеки є найголовнішим завданням будь-якої держави, у т. ч. й України. Від рівня безпеки держави значною мірою залежить і ступінь досягнення таких складових економічної безпеки, як: енергетична, інвестиційна, продовольча, інноваційна, технологічна, демографічна, зовнішньоекономічна, соціальна, екологічна і техногенна безпека.

Найважливішою складовою економічної безпеки вважають інвестиційну безпеку. Згідно з методикою Національного інституту проблем міжнародної безпеки при Раді національної безпеки та оборони України щодо оцінювання рівня економічної безпеки, під інвестиційною безпекою слід розуміти «такий рівень інвестування економіки, який

забезпечував би її розширене відтворення, реструктуризацію та технологічне переозброєння» [3, с. 14].

О. Барановський під інвестиційною безпекою розуміє досягнення рівня інвестицій, що дозволяє «оптимально задовольнити поточні інвестиційні потреби національної економіки за обсягом і структурою з урахуванням ефективного використання і повернення коштів, які інвестуються, оптимального співвідношення між розмірами внутрішніх і зовнішніх інвестицій, іноземних інвестицій у країну і вітчизняних за рубіж, підтримання позитивного національного платіжного балансу» [1, с. 24].

В. Шлемко, І. Бінько розглядають інвестиційну безпеку як таку, що передбачає здійснення нагромаджень і капіталовкладень на рівні, який необхідний для здійснення розширеного відтворення виробництва, а також додержання оптимального рівня внутрішніх і зовнішніх інвестицій [4].

В. Кириленко визначає інвестиційну безпеку як здатність підтримувати виробничі нагромадження та вкладення капіталу на рівні, що забезпечує необхідні темпи розширеного відтворення, реструктуризацію та технологічне переозброєння економіки [2].

Тобто, враховуючи наведені вище твердження, можна сказати, що інвестиційна безпека відображає здатність економіки залучати та найбільш ефективно розподіляти й використовувати фінансові ресурси, які формуються в процесі інвестування з метою забезпечення стабільного розвитку та за необхідності структурної перебудови економічної системи залежно від умов сучасності.

Інвестиційна діяльність, як і будь-який вид діяльності, вимагає її відповідного регулювання, адже саме регулювання інвестиційних процесів з боку держави в значній мірі сприяє формуванню та розвитку системи ефективного управління нею. Також відомим є той факт, що заохочення вкладення коштів потребує забезпечення привабливості об'єктів інвестування як для вітчизняних так і для зарубіжних інвесторів. До вивчення кон'юнктури ринку включають оцінку привабливості на основних рівнях країни, регіону, галузі, підприємства з урахуванням стадій кон'юнктурного циклу інвестиційного ринку: кон'юнктурний бум; піднесення кон'юнктури; кон'юнктурний спад; послаблення кон'юнктури.

Здатність держави управляти інвестиційними процесами визначається наявністю великої кількості правових механізмів, що дозволяють реалізувати функції власника і регулятора. Реалізація цих функцій визначається наступними чинниками: політична стабільність в державі, ступінь розвитку економіки, орієнтація на вирішення соціальних завдань, компетентність державних органів влади в сфері інвестиційної політики і правове забезпечення інвестиційної діяльності.

Досить важливе значення для розвитку інвестиційної діяльності в країні має чинне законодавство, яке регулює питання здійснення іноземних інвестицій у вітчизняну економіку. В умовах економічного спаду, який розпочався ще з 2014 р, в Україні спостерігається економічна криза. Даному явищу сприяли скорочення обсягу інвестицій в економіку країни, вивезення капіталу з країни, а також істотний податковий тягар на бізнес.

Головними факторами, що визначають економічну кризу в Україні, є: недосконала система управління економікою; неефективна структура економіки; надмірне захоплення приватизацією; фіскальна політика, яка не стимулює розвиток власного виробництва; недостатня економічна підтримка середнього і малого бізнесу з боку держави; роздутий адміністративний апарат; високий рівень корупції.

Інвестиційна безпека держави як неодмінна складова її фінансової безпеки, безпосередньо взаємопов'язана і взаємозумовлена з безпекою грошового обігу, податковою, митною, бюджетною, борговою, валютною, інфляційною безпекою держави, безпекою ринку банківських послуг, страхового і фондового ринків. Окрім того, з огляду на необхідність убезпечення інвесторів від несанкціонованого використання

конфіденційних даних, що застосовуються при прийнятті управлінських рішень, вагоме місце в забезпеченні інвестиційної безпеки відіграє рівень інформаційної безпеки.

Основні заходи щодо підвищення інвестиційної безпеки України в сучасних умовах наступні: оновлення основних виробничих фондів; структурна перебудова економіки; підвищення рівня кластеризації регіонів; використання інноваційного потенціалу країни; підвищення ефективності інноваційної діяльності; вдосконалення механізмів фінансування інвестиційних проєктів; використання пільгового оподаткування та механізмів державної підтримки розвитку бізнесу; розвиток інфраструктури інвестиційних об'єктів.

Отже, не зважаючи на економічну кризу та інші негативні явища в країні, можна сказати, що Україна й зараз залишається привабливою для інвестицій. Водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні також.

Список використаних джерел

1. Барановський О. І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення): монографія. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2004. 759 с.
2. Кириленко В.І. Інвестиційна складова економічної безпеки: монографія / В.І. Кириленко. – К.: КНЕУ, 2005. – 232 с.
3. Про затвердження Методики розрахунку рівня економічної безпеки України № 60: наказ Міністерства економіки України від 02.03.2007 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
4. Шлемко В. Т., Бінько І. Ф. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення. Київ: НІСД, 2007. 280 с.

Лозова А. Д., студентка гр. МФПп-201

Сидоренко А. В., студентка гр. МФПп-201

Науковий керівник – **Парубець О. М.**, д.е.н., професор

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Наш час можна сміливо назвати епохою інформаційного суспільства, адже інформаційні технології та телекомунікаційні системи відіграють значну роль в усіх сферах життєдіяльності населення, бізнес-структур та держави в цілому. Впровадження інформаційних технологій, цифровізація економіки прискорює з одного боку розвиток науково-технічного прогресу, з іншого збільшує кількість кібератак. За даними опублікованими Українським інститутом майбутнього в умовах пандемії кількість кіберзлочинів зростає на 300 % і до 2021 року у світі планувалося витратити на забезпечення кібербезпеки 6 трильйонів доларів США. Згідно з оцінками університету Меріленд, у світі кібератаки відбуваються кожні 39 секунд і найбільша їх кількість, а саме 95 % відбувається по причині впливу людського фактору, тобто спричинених людиною помилок.

На початок 2020 року за оцінками Міжнародного союзу електрозв'язків, Інтернетом користувалося трохи більше 51% населення Землі, або 4 мільярди чоловік.